

USTAWA

z dnia 2015 r.

o zmianie ustawy o odnawialnych źródłach energii¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 59 i art. 60 otrzymują brzmienie:

„**Art. 59.** Obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w:

1) instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż instalacje odnawialnego źródła energii wytwarzające energię elektryczną z biogazu rolniczego, wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

- a) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
- b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża:

1) dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniającą i w następstwie uchylającą dyrektywę 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz. Urz. UE L 140 z 05.06.2009, str. 16, z późn. zm.);

2) dyrektywę Rady 2013/18/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowującą dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz. Urz. UE L 158 z 10.06.2013, str. 230).

- c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w pkt 2, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
- d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– wynosi 20%, oraz

2) instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego, wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

- a) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
- b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w pkt 2, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo

- d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

- wynosi 0,35 %.

Art. 60. Minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku, obniżyć wielkość udziału, o którym mowa w art. 59 pkt 1 lub 2, na kolejne lata kalendarzowe, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.”;

2) art. 190 otrzymuje brzmienie:

„Art. 190. W roku 2015 obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

- 1) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
- 2) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- 3) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych

na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

4) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– wynosi 14%.”.

Art. 2. W roku 2016 obowiązek, o którym mowa w art. 52 ust. 1, uznaje się za spełniony przez podmioty, o których mowa w art. 52 ust. 2, jeżeli za dany rok udział ilościowy sumy energii elektrycznej wytworzonej w:

1) instalacjach odnawialnego źródła energii innych niż instalacje odnawialnego źródła energii wytwarzające energię elektryczną z biogazu rolniczego, wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

- a) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
- b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w pkt 2, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
- d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo

e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

– wynosi 15%, oraz

2) instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego, wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w:

- a) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
- b) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- c) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w pkt 2, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
- d) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- e) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek

- wynosi 0,35 %.

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba i cel wydania ustawy. Przedstawienie rzeczywistego stanu w regulowanej dziedzinie. Wykazanie różnicy pomiędzy stanem dotychczasowym a projektowanym stanem prawnym. Przedstawienie przewidywanych skutków społecznych, gospodarczych, finansowych i prawnych.

Priorytet dla spraw związanych z rozwojem energetyki odnawialnej w Polsce jest jednym z sześciu podstawowych kierunków „Polityki energetycznej Polski do 2030 r.”. Jednym z takich działań jest również przyjęcie i realizacja przez Radę Ministrów dokumentu „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce”, który zakłada, że w każdej polskiej gminie do 2020 roku powstanie średnio jedna biogazownia wykorzystująca biomasę pochodzenia rolniczego (w tym z trwałych użytków zielonych) oraz odpadów chroniąc tym samym środowisko przed zanieczyszczeniem.

Transformacja energetyczna w Polsce i ukierunkowanie na wzrost udziału energetyki odnawialnej w miksie energetycznym Polski pozwoliło na stabilny rozwój wszystkich technologii OZE w Polsce już od 1.10.2005 r. (tj. od momentu kiedy zaczął funkcjonować system „zielonych certyfikatów”), z tym zastrzeżeniem, iż rozwój sektora biogazu rolniczego stał się możliwy dopiero z dniem 1 stycznia 2011 r. Regulacje prawne obowiązujące w poprzednim stanie prawnym (tj. ustawa – Prawo energetyczne, która zmieniona została ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478)) pozwoliły na wytwarzanie przez przedsiębiorców energii elektrycznej z biogazu rolniczego i wytwarzanie biogazu rolniczego, uznając ten nośnik energii (biogaz rolniczy) za nośnik, który w sposób powszechny może korzystać z rozwiązań prawnych dedykowanych dotychczas energetyce odnawialnej. Możliwe to było dopiero z dniem 1 stycznia 2011 r., dzięki zmianie ustawy – Prawo energetyczne (...) poprzez zmianę tej ustawy ustawą z dnia 8 stycznia 2010 r. o zmianie ustawy - Prawo energetyczne oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2010 r., Nr 21, poz. 104).

Zmiana ustawy możliwa była z kolei dzięki przyjęciu przez Rząd RP dokumentu rządowego, jakim są „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce w latach 2010-2020”, tj. dokumentu rządowego przyjętego w dniu 13 lipca 2010 r. przez Radę Ministrów.

Dokument rządowy „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce w latach 2010-2020”, przyjęty w dniu 13 lipca 2010 r. przez Radę Ministrów zakłada, że w Polsce do

2020 roku w każdej polskiej gminie powstanie średnio jedna biogazownia wykorzystująca biomasę pochodzenia rolniczego.

Zgodnie z tym dokumentem zakładało się, iż biogazownie będą powstawać w gminach wiejskich, z zastrzeżeniem posiadania przez gminę odpowiednich warunków do uruchomienia takiego rodzaju przedsięwzięcia, oraz w tych gdzie występują duże zasoby areалу, z którego można pozyskiwać biomasę, co jest swego rodzaju harmonizacją działań krajowych rządu z priorytetami Wspólnej Polityki Rolnej Unii Europejskiej. Funkcjonowanie ww. programu pozwala na:

- a) poprawę bezpieczeństwa energetycznego kraju przez zwiększenie zaopatrzenia w energię na odnawialnych nośnikach energii wytwarzanych z surowców krajowych;
- b) oparcie znaczącej części dostaw gazu, energii elektrycznej i energii cieplnej oraz biogazu rolniczego jako paliwa transportowego na wielu lokalnych wytwórniach biogazu, co stworzy możliwość dostawy biogazu rolniczego o jakości gazu ziemnego dla wielu mieszkańców wsi i miasteczek oraz podmiotów gospodarczych;
- c) tworzenie tzw. lokalnych łańcuchów wartości dodanej m.in. przez aktywizację gospodarczą wsi oraz zwiększenie zatrudnienia wśród społeczności lokalnej oraz jednostek gospodarczych branży rolniczej i związanej z energetyką odnawialną (green jobs);
- d) pobudzenie rozwoju lokalnej przedsiębiorczości związanej z wykorzystaniem lokalnie generowanego ciepła;
- e) poprawę infrastruktury energetycznej i wzrost konkurencyjności polskiego rolnictwa (tzw. rozproszona infrastruktura energetyczna);
- f) wytwarzanie istotnych ilości energii elektrycznej i cieplnej z surowców niekonkurujących z rynkiem żywności, określanych jako produkty uboczne rolnictwa oraz pozostałości przemysłu rolno-spożywczego;
- g) wykorzystanie możliwości rolnictwa przyjaznego środowisku na obszarach Natura 2000 w celu rozwoju wykorzystania odnawialnych źródeł energii;
- h) wzrost dochodów własnych samorządów gminnych;
- i) pozyskanie znacznych ilości wysokiej jakości przyjaznych dla środowiska nawozów organicznych w formie pozostałości pofermentacyjnych substratu pochodzenia rolniczego oraz w formie granulatu;
- j) energetyczne wykorzystanie pozostałości organicznych, które emitują do środowiska gazy cieplarniane.

Dodatkowo podkreślenia wymaga fakt, iż szansą na rozwój wykorzystania biogazu rolniczego w Polsce był duży potencjał energetyczny krajowego rolnictwa.

Jednakże, po kilku latach funkcjonowania dokumentu „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce w latach 2010-2020” Wnioskodawcy, wnosząc niniejszą inicjatywę ustawodawczą zauważają, iż powyższy dokument, z racji na istotne zmiany o charakterze gospodarczym, utracił właściwą siłę oddziaływania na przedsiębiorców oraz nie pozwala już w sposób optymalny i kierunkowy właściwie oddziaływać na otoczenie gospodarcze, nie stanowiąc przy tym optymalnej zachęty do rozwoju nowych biogazowni rolniczych oraz utrzymania już istniejących biogazowni rolniczych.

Stąd Wnioskodawcy, składając niniejszy projekt ustawy, wyrażają wolę prac nad ustawą, która przewiduje możliwość dalszej realizacji ww. dokumentu rządowego, tj. dokumentu „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce w latach 2010-2020”, poprzez możliwość optymalnego oddziaływania na otoczenie społeczne oraz rynkowe w którym działają przedsiębiorcy wytwarzający biogaz rolniczy i zainteresowani jego wytwarzaniem, np. przedsiębiorstwa posiadające dużą ilość odpadów o charakterze rolniczym, które mogą być zakwalifikowane jako substraty dla biogazowni.

Uchwalenie niniejszej ustawy (nowelizacji ustawy o OZE) przyczyni się do wykorzystania potencjału polskich przedsiębiorców, a może także również pozwoli na wzrost zainteresowania prywatnych inwestorów sektorem wytwarzania biogazu rolniczego.

Jednakże, najważniejszym celem niniejszej ustawy jest utrzymanie sektora wytwarzania biogazu rolniczego, jako sektora newralgicznego, stabilnego i mogącego wpływać na stabilizację sektora energetyki w ogólności i mogącego wpływać na zapewnienie stabilności pracy krajowej sieci elektroenergetycznej, co w kontekście rozwoju innych technologii OZE, które są znacznie mniej stabilne, bowiem ich praca uzależniona jest od czynników zewnętrznych o dużej zmienności, tj. wiatr i słońce, pozwoli na dodatkowe wzmocnienie poprawy bezpieczeństwa energetycznego kraju przez zwiększenie zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepło bazującą na odnawialnych nośnikach energii wytwarzanych z surowców krajowych.

Dodatkowo, niniejsza regulacja oddziaływać będzie w szczególności na 52 już istniejące przedsiębiorstwa energetycznych wytwarzających biogaz rolniczy i energię elektryczną z biogazu rolniczego w 59 istniejących biogazowniach rolniczych, których moc zainstalowana elektryczna wynosi łącznie 67,156 MW mocy zainstalowanej elektrycznej.

Niniejszą ustawą Wnioskodawcy pragną zapewnić bezpieczeństwo zainwestowanego przez małych polskich przedsiębiorców kapitału, który nie został skonsumowany, ale

wykorzystany by zapewnić wzrost bezpieczeństwa energetycznego kraju w oparciu o małe rozproszone źródła odnawialne, źródła wytwórcze w pełni bezpieczne, tj. biogazownie rolnicze.

Najmniejsza biogazownia rolnicza, wg danych organu rejestrowego, tj. Prezesa Agencji Rynku Rolnego, ma moc zainstalowaną 0,250 MW mocy zainstalowanej elektrycznej, a największa biogazownia, która przekroczyła pułap 2 MW mocy elektrycznej, ma moc 2,126 MW mocy zainstalowanej elektrycznej. Z tej też racji propozycje wsparcia funkcjonalnego 67 MW mocy zainstalowanych z sektora biogazu rolniczego wobec 6 154 MW mocy zainstalowanej elektrycznej w innych technologiach OZE, które bazują na pozostałych nośnikach energii, tj. wiatr, woda, słońce oraz biomasa inna niż biomasa rolnicza, uznać należy za w pełni celowe i uzasadnione. Tym bardziej, iż są to raczej przedsiębiorstwa niewielkie, aczkolwiek bardzo kapitałochłonne, których oddziaływanie na bezpieczeństwo i stabilność pracy krajowej sieci elektroenergetycznej jest znamienne.

Podkreślić dodatkowo należy, iż funkcjonowanie biogazowni rolniczych i ich zadania w systemie elektroenergetycznym pozwalają również na:

- 1) możliwość stabilnej produkcji energii elektrycznej i ciepłej, zwiększającej m.in. bezpieczeństwo dostaw energii dla odbiorców końcowych oraz poprawiając stabilność pracy systemu elektroenergetycznego;
- 2) utylizację odpadów rolno-spożywczych, co tworzy nowe lokalne rynki surowcowe w obszarach o wyższym poziomie bezrobocia oraz pozytywnie wpływa na środowisko lokalne;
- 3) możliwość magazynowania i/lub wprowadzania wyprodukowanego gazu do sieci, dających zdolności regulacyjne.

Dodatkowo, niniejsza regulacja pozwoli zapewnić stabilne funkcjonowanie istniejącym biogazowniom rolniczym, aż do momentu, gdy przedsiębiorcy ci zdecydują się skorzystać z systemu wsparcia bazującego na rozwiązaniach aukcyjnych, które przewiduje uchwalona w dniu 20 lutego 2015 r. ustawa o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478).

Wskazać należy, iż przedsiębiorstwa energetyczne wytwarzające biogaz rolniczy i energię elektryczną z biogazu rolniczego znajdują się w trudnej sytuacji finansowej. Skutkiem tej sytuacji i zmian na runku cen tzw. „zielonych certyfikatów”, były również zmiany podstaw systemu wsparcia stworzonego ustawą – Prawo energetyczne (...), a w konsekwencji uchwalenie ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478).

W opinii Wnioskodawców regulacja ta jest tym bardziej niezbędna, iż okazać się może, iż część z tych przedsiębiorstw postawiona zostanie wkrótce w stan upadłości i zaprzestanie swój byt prawny. Teza ta jest tym bardziej zasadna, bowiem jeden z przedsiębiorców wytwarzających biogaz rolniczy o mocy 1,2 MW mocy zainstalowanej elektrycznej już został postawiony w stan upadłości.

Ponadto, za zasadne uznać należy, iż teza zakładana, że do 2020 roku powstanie w Polsce ok. 2 tys. biogazowni rolniczych o łącznej mocy elektrycznej ok. 700 MW stała się już nieaktualna. Zgodnie z ww. dokumentem planowana produkcja dla energii z biogazu miała wynosić ok. 4 TWh (z 32 TWh energii z OZE łącznie, czyli ok. 12,5 %). W świetle danych dot. rozwoju tego sektora teza ta jest trudna do osiągnięcia.

Kontynuacja dotychczasowej polityki w zakresie wsparcia dla biogazowni rolniczych oznacza, że cele te nie zostaną osiągnięte, gdyż pełna realizacja założeń dokumentu pn. „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce w latach 2010-2020” wymagałaby uruchamiania przez następne 6 lat jednej biogazowni o mocy co najmniej 1 MW co 3-4 dni.

Wnioskodawcy, przedkładając niniejszy projekt wyrażają poparcie dla powstawania nowych biogazowni rolniczych, ale również zauważają, iż jeżeli mają powstawać nowe biogazownie rolnicze, to w pierwszym rzędzie należy uratować istniejące instalacje wytwarzające biogaz rolniczy przed nieuchronnym upadkiem, wynikającym z kolejnego roku generowania strat.

Aktualna cena świadectw pochodzenia i brak przesłanek powrotu tych cen (przy obecnej nadpodaży, cena może spaść do poziomu 20 PLN od którego przysługuje zwrot za akcyzę) oraz niskich cenach sprzedaży energii elektrycznej przychody biogazowni rolniczych nie pozwalają na stabilne funkcjonowanie i realizację funkcji tych źródeł wytwórczych, o których mowa powyżej, tj. stabilizacji systemu elektroenergetycznego.

Z tego też względu Wnioskodawcy proponują, aby zapewnić możliwość funkcjonowania istniejących biogazowni rolniczych poprzez zmiany w ustawie z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478) w art. 59, które pozwolą na realizację przez przedsiębiorstwo energetyczne, odbiorcę końcowego, odbiorcę przemysłowego oraz towarowy dom maklerski lub dom maklerski obowiązku uzyskania i przedstawienia do umorzenia Prezesowi URE świadectwa pochodzenia lub świadectwa pochodzenia biogazu rolniczego w oparciu o wydzielony w ramach ogólnego celu OZE na rok 2020 (tj. 20%) wolumenu 0,35% obowiązkowego udziału energii elektrycznej wytworzonej w instalacjach odnawialnego źródła energii wytwarzających energię elektryczną z biogazu rolniczego, wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia lub ekwiwalentnej

ilości energii elektrycznej wynikającej z umorzonych świadectw pochodzenia biogazu rolniczego, lub uiszczonej opłaty zastępczej, w danym roku w przypadku:

- f) sprzedaży energii elektrycznej odbiorcom końcowym niebędącym odbiorcami przemysłowymi, o których mowa w art. 52 ust. 2 pkt 1, albo
- g) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych we własnym imieniu na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- h) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na własny użytek, na podstawie transakcji zawieranych poza giełdą towarową lub rynkiem, o którym mowa w pkt 2, będących przedmiotem rozliczeń prowadzonych w ramach giełdowej izby rozrachunkowej przez spółkę prowadzącą giełdową izbę rozrachunkową, przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. lub przez spółkę, której Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A. przekazał wykonywanie czynności z zakresu zadań, o których mowa w art. 48 ust. 2 ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, albo
- i) całkowitej rocznej ilości energii elektrycznej wynikającej z zakupu energii elektrycznej na podstawie transakcji zawieranych na zlecenie odbiorców końcowych na giełdzie towarowej lub na rynku organizowanym przez podmiot prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej rynek regulowany, albo
- j) ilości energii elektrycznej zakupionej na własny użytek.

Z tego też względu Wnioskodawcy proponują w art. 1 pkt 1 niniejszej ustawy, aby zapewnić możliwość realizacji ogólnego celu OZE celem częściowym w postaci 0,35%, który pozwoli wykorzystać potencjał biogazowni rolniczych oraz wykorzystać ich funkcje w systemie elektroenergetycznym.

Propozycja ustalenia określonego udziału energii z biogazu rolniczego w obowiązku umorzenia wydaje się być możliwym do zastosowania środkiem pomocy dla tego sektora OZE, umożliwiającym jego utrzymanie i ewentualny rozwój.

Propozycja udziału biogazu rolniczego w całkowitym udziale OZE ogółem wynika z następujących założeń.

Założenia, będące uzasadnieniem do proponowanych zmian, przedstawiono w tabeli.

Źródło: założenia własne Wnioskodawców

rok	wolumen sprzedaży objęty obowiązkiem - wzrost 2,5% r/r [GWh]	biogaz rolniczy - produkcja [GWh]	biogaz rolniczy - produkcja zakładająca stopniowy rozwój sektora biogazu rolniczego [GWh]	obowiązek wymagany do zapewnienia popytu na 100% energii elektrycznej z biogazu rolniczego
2015	113117	354,916	400	0,35%
2016	115945	354,916	400	0,34%
2017	118844	354,916	400	0,34%
2018	121815	354,916	400	0,33%
2019	124860	354,916	400	0,32%
2020	127982	354,916	400	0,31%
2021	131181	354,916	400	0,30%

Powyższe dane bazują na danych zawartych na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki, które są publikowane przez Ministerstwo Gospodarki (<http://bip.mg.gov.pl/Dzialalnosc+ministerstwa/Odnawialne+zrodla+energii+monitoring>), oraz które w informacjach kwartalnych publikowanych w BIP MG stanowią informację o ilości energii elektrycznej, wyrażonej w MWh, wytworzonej ze źródeł odnawialnych w instalacjach odnawialnych źródeł energii, które potwierdzone są świadectwami pochodzenia. Dane za rok 2014 wskazują, iż ilość energii elektrycznej, wytworzonej w OZE potwierdzonej świadectwami pochodzenia, w roku 2014 wyniosła 13,288 TWh. Rzeczywista produkcja energii z OZE już w 2013 r. była znacznie większa, wg. danych statystycznych, ilość energii elektrycznej wytworzonej z OZE w 2013 r. wg danych GUS wyniosła 17,0665 TWh, a ilość biogazu rolniczego, wg danych statystycznych za 2013 r., wyniosła zaledwie 215,5 GWh. Zatem, w porównaniu do ilość energii elektrycznej wytworzonej w OZE potwierdzonej świadectwami pochodzenia w roku 2013, która wyniosła 11,986 TWh, udział wytwórców biogazu był i jest znikomy.

Inne dane podaje GUS – wg ich danych zawartych w opracowaniu „Energia ze źródeł odnawialnych w 2013 roku” - podają dane co do produkcji w podziale na biogaz rolniczy i pozostałe, a dla wyliczenia faktycznych relacji mocy do uzyskiwanej produkcji można przyjąć jedyny rok w którym prawie nie przybywało biogazowni, czyli 2010. Wg tych danych

z 1 MW mocy biogazowni rolniczych w 2010 roku uzyskano blisko 8 000 MWh energii elektrycznej.

Propozycje wnioskodawców są zatem autorskim wynikiem analizy zarówno danych Ministerstwa Gospodarki, jak i danych Głównego Urzędu Statystycznego i stanowią swego rodzaju rozwiązanie kompromisowe, które nie będzie rzutować na funkcjonowanie pozostałych uczestników systemu wsparcia OZE w Polsce.

Dodatkowym argumentem przemawiającym za celowością niniejszej inicjatywy ustawodawczej, jest fakt, iż biogazownie działały w warunkach niewystarczającego wsparcia, zarówno przez brak przez ponad 1,5 roku „żółtych certyfikatów”, jak i bardzo niskiej ceny „zielonych certyfikatów”, tj. od ponad 2 lat.

W chwili obecnej mamy zainstalowane zaledwie ok. 67 MW w biogazowniach rolniczych, które mogą wyprodukować ok. 0,4 - 0,5 TWh energii rocznie, a więc nie więcej niż ok. 3 % celu OZE, który w 2015 roku który wynosi, ok. 18 TWh. Biorąc pod uwagę powyższe, przyjęcie 0,35 % udziału energii z biogazu rolniczego w całkowitym wolumenie świadectw pochodzenia jest w pełni uzasadnione.

Zmiany art. 60 w ustawie o odnawialnych źródłach energii (...) są konsekwencją zmian w art. 59, o których mowa powyżej.

Konsekwencją zmian w art. 59 w ustawie o odnawialnych źródłach energii (...) jest również zmiana art. 190 zaproponowana w art. 1 pkt 2 niniejszej ustawy i regulacja art. 2 niniejszej ustawy, która zakłada przyjęcie 0,35 % udziału energii z biogazu rolniczego w całkowitym wolumenie świadectw pochodzenia. Zmiana ta ma charakter dostosowujący do zaproponowanych zmian.

Ustawa zgodnie z art. 3 wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2016 r.

Wnioskodawcy oceniają, że wejście w życie ustawy wywoła bardzo korzystne skutki społeczne, prawne i gospodarcze. Dodatkowo, Wnioskodawcy wyrażają stanowisko, iż pozwoli to uratować i pozwoli stabilnie funkcjonować dotychczas istniejącym przedsiębiorcom wytwarzającym biogaz rolniczy i energię elektryczną z biogazu rolniczego.

2. Wskazanie źródeł finansowania, jeżeli projekt pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa.

Źródłem finansowania odnawialnych źródeł energii w Polsce, niezależnie od proponowanych zmian pozostaną odbiorcy tej energii.

Za celowe Wnioskodawcy wskazują, iż aktualne pozostają źródła finansowania wskazane w projekcie do rządowego projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii (druk sejmowy nr 2604), tym bardziej, iż zmiany w proponowanym projekcie nie zmieniają ogólnego kierunku wsparcia energetyki odnawialnej w Polsce w postaci zgodnych z zakresem pomocy publicznej rozwiązań aukcyjnych, a jedynie stanowią regulację pozwalającą, dzięki inicjatywie poselskiej, w sposób właściwy i celowy zrealizować postanowienia dokumentu rządowego, jakim są „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce w latach 2010-2020”, tj. dokumentu rządowego przyjętego w dniu 13 lipca 2010 r. przez Radę Ministrów.

Nie ulega też ogólny cel OZE, tj. 20%, o którym mowa w art. 59 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (Dz. U. z 2015 r. poz. 478).

3. Przedstawienie założeń podstawowych aktów wykonawczych.

Projekt ustawy przewiduje wydanie przez ministra właściwego do spraw gospodarki, który może, w drodze rozporządzenia, w terminie do dnia 31 sierpnia danego roku, obniżyć wielkość udziału, o którym mowa w art. 59 pkt 1 lub 2, na kolejne lata kalendarzowe, biorąc pod uwagę rodzaj podmiotu zobowiązanego, ilość wytworzonej energii elektrycznej w mikroinstalacjach i w małych instalacjach, zobowiązania wynikające z umów międzynarodowych, dotychczasową wielkość udziału energii elektrycznej i paliw pozyskiwanych z odnawialnych źródeł energii w ogólnej ilości energii i paliw zużywanych w energetyce oraz w transporcie, ilość wytworzonego biogazu rolniczego, a także wysokość ceny energii elektrycznej na rynku konkurencyjnym.

Jednakże, Wnioskodawcy pragną zwrócić uwagę, iż zmiana art. 60 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o odnawialnych źródłach energii (...) jest zmianą o charakterze *stricte* redakcyjnym i wynika wyłącznie z zakresu zmiany art. 59 ww. ustawy, tj. zmiany ujętej w art. 1 pkt 2 niniejszego projektu ustawy.

Powyższe oznacza, iż aktualne pozostają propozycje aktów wykonawczych do rządowego projektu ustawy o odnawialnych źródłach energii (druk sejmowy nr 2604), tym bardziej, iż zmiany w proponowanym projekcie nie zmieniają ogólnego kierunku wsparcia energetyki odnawialnej w Polsce w postaci zgodnych z zakresem pomocy publicznej rozwiązań aukcyjnych, a jedynie stanowią regulację pozwalającą, dzięki inicjatywie poselskiej, w sposób właściwy i celowy zrealizować postanowienia dokumentu rządowego,

jakim są „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce w latach 2010-2020”, tj. dokumentu rządowego przyjętego w dniu 13 lipca 2010 r. przez Radę Ministrów.

Wnioskodawcy podkreślają, iż dokument „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce w latach 2010-2020”, opracowany został przez Ministerstwo Gospodarki we współpracy z Ministerstwem Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Wnioskodawcy bazując na stworzonym i zaakceptowanym przez Rząd RP dokumencie, pn. „Kierunki rozwoju biogazowni rolniczych w Polsce w latach 2010-2020”, pragnę podkreślić, iż dokument ten (Kierunki rozwoju biogazowni ...) z racji na właściwe ujęcie roli sektora biogazu rolniczego i rolę energii odnawialnej w miksie energetycznym Polski, pozwalają na wypełnienie zobowiązań unijnych na rok 2020, co dodatkowo stanowi doskonałą podstawę do dalszego rozwoju i utrzymania sektora biogazu rolniczego, jako sektora energetyki odnawialnej w Polsce, i który w sposób właściwy dostrzegą rolę nośnika energii, jakim jest biogaz rolniczy w miksie energetycznym Polski. Rozwiązania zawarte w projekcie pozwolą na zagospodarowanie substratów do wytwarzania biogazu rolniczego o charakterze rolniczym w sposób niedyskryminacyjny dla innych technologii OZE, które nie wymagają ciągłego dostarczania substratów o charakterze rolniczym.

4. Oświadczenie o zgodności projektu ustawy z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

5. Wyniki przeprowadzonych konsultacji względem projektu ustawy.

Wnioskodawcy oświadczają, że w stosunku do projektu ustawy nie przeprowadzono konsultacji publicznych, jednak Wnioskodawcy podkreślają, iż projekt z racji na trudną sytuację przedsiębiorców wytwarzających biogaz rolniczy i energię elektryczną z biogazu rolniczego z całą pewnością uzyska akceptację całego sektora wytwarzania biogazu rolniczego, w tym akceptację wszystkich stowarzyszeń i izb branżowych zrzeszających przedsiębiorców wytwarzających biogaz rolniczy.